

EUROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument s plenarne sjednice

5.3.2014

B7-0238/2014

PRIJEDLOG REZOLUCIJE

podnesen nakon izjave potpredsjednice Komisije/Visoke predstavnice Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku

u skladu s člankom 110. stavkom 2. Poslovnika

o stajalištu Parlamenta za 25. sjednicu Vijeća Ujedinjenih naroda za ljudska prava
(2014/2612(RSP))

**Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Jacky Hénin, Willy Meyer,
Nikola Vuljanić, Kyriacos Triantaphyllides, Takis Hadjigeorgiou, Alda
Sousa, Marisa Matias**
u ime kluba GUE/NGL

**Rezolucija Europskog parlamenta o stajalištu Parlamenta za 25. sjednicu Vijeća
Ujedinjenih naroda za ljudska prava
(2014/2612(RSP))**

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Opću deklaraciju o ljudskim pravima iz 1948. i Europsku konvenciju o ljudskim pravima iz 1953. godine,
 - uzimajući u obzir Milenijsku deklaraciju Ujedinjenih naroda od 8. rujna 2000. (A/Res/55/2) i rezolucije Opće skupštine Ujedinjenih naroda,
 - uzimajući u obzir prethodne rezolucije Vijeća Ujedinjenih naroda za ljudska prava,
 - uzimajući u obzir svoje hitne rezolucije o ljudskim pravima i demokraciji,
 - uzimajući u obzir predstojeću 25. sjednicu Vijeća UN-a za ljudska prava koja će se održati od 3. do 28. ožujka u Uredu Ujedinjenih naroda u Ženevi,
 - uzimajući u obzir posjet Španjolskoj Pabla de Greiffa, posebnog izvjestitelja Ujedinjenih naroda za promicanje istine, pravde, naknade štete i jamstava za neponavljanje te konačno izvješće koje će on predstaviti u rujnu 2014., posebno njegove izjave dane na kraju posjeta kojima je pozvao španjolsku Vladu da povuče Zakon o amnestiji iz 1977., da zaštiti prava žrtava i da surađuje u međunarodnim inicijativama o tom pitanju,
 - uzimajući u obzir Rezoluciju 1325 Vijeća sigurnosti o ženama, miru i sigurnosti, Konvenciju o eliminiranju svih oblika diskriminacije žena, Akcijski program međunarodne konferencije naroda i za razvoj (Rio +20) i Pekinšku platformu za akciju,
 - uzimajući u obzir članak 110. stavak 2. Poslovnika,
- A. budući da i šezdeset godina nakon proglašenja Opće deklaracije o ljudskim pravima borba protiv diskriminacija i za puno ostvarenje svih ljudskih prava – socijalnih, ekonomskih, kulturnih, građanskih i političkih – ostaje svakodnevno potrebna;
- B. budući da ekomska, socijalna i kulturna prava čine sastavni dio ljudskih prava i da njihovo poštovanje u najmanju ruku dovodi do pune provedbe osam ciljeva Milenijske deklaracije iz 2000. o razvoju, a to su: „iskorjenjivanje vrlo velikog siromaštva i gladi, univerzalni pristup osnovnom obrazovanju, promicanje jednakosti spolova i emancipacije žena, smanjenje smrtnosti djece, poboljšanje zdravstvene zaštite majki, borba protiv AIDS-a, spolno prenosivih bolesti, malarije i drugih bolesti, preuzimanje obveze na osiguranje održivog razvoja i provedba globalne suradnje za razvoj”; budući da je kao rok za ostvarivanje tih ciljeva ambiciozno određena 2015. godina, ali da su oni danas još uvijek vrlo daleko od realizacije;

- C. budući da zbog finansijske krize u zemljama OECD-a postoji opasnost od najvećeg usporavanja gospodarske aktivnosti u svijetu od 1930.-ih godina; budući da Svjetska zdravstvena organizacija procjenjuje da je zbog povećanja cijena živežnih namirnica i energije više od 100 milijuna ljudi ponovno postalo siromašno; budući da je ono što se obično naziva „financijskom i ekonomskom krizom” zapravo globalna sistemska kriza koja pogoda sve dijelove društva i ostavlja posljedice u svim područjima: političkom, socijalnom, ekološkom, prehrambenom, energetskom itd.;
- D. budući da bi Europska unija i njezine države članice trebale jamčiti poštovanje ljudskih prava u svim svojim politikama, vanjskim i unutarnjim, i osigurati njihovu sukladnost kako bi se stav Europske unije i njezinih država članica u Vijeću UN-a za ljudska prava ojačao i učinio vjerodostojnim;
- E. budući da je Vijeće UN-a za ljudska prava, bez obzira na nedostatke, važna platforma za raspravljanje o ljudskim pravima i borbu protiv kršenja ljudskih prava;
- F. budući da će izaslanstvo pododbora Europskog parlamenta za ljudska prava otici u Ženevu prigodom 25. redovne sjednice Vijeća Ujedinjenih naroda za ljudska prava, kao što je to bio slučaj i prethodnih godina za prethodne sjednice Vijeća UN-a za ljudska prava odnosno, ranije, Komisije Ujedinjenih naroda za ljudska prava;
- G. budući da na današnji dan u Vijeću UN-a za ljudska prava mjesto ima devet država članica, a to su: Austrija, Česka, Estonija, Francuska, Irska, Italija, Njemačka, Rumunjska i Ujedinjena Kraljevina;
- H. budući da rad Unije i njezinih država članica s Vijećem UN-a za ljudska prava i unutar njega treba ojačati, ne samo kako bi se istaknula nedjeljiva vizija ljudskih prava, nego i kako bi se više vodilo računa o preporukama Vijeća UN-a za ljudska prava i kako bi se te preporuke bolje provodile u politici ljudskih prava Unije i na unutarnjem i na vanjskom planu;
- I. imajući u vidu dnevni red 25. sjednice, posebno njegovu točku 3. (promicanje i zaštita svih ljudskih prava, građanskih, političkih, ekonomskih, socijalnih i kulturnih, uključujući i pravo na razvoj) i točku 7. (stanje ljudskih prava u Palestini i drugim arapskim okupiranim područjima);

Rad i organizacija Vijeća UN-a za ljudska prava

1. ponovno poziva države članice Europske unije da se aktivno suprotstave svakom pokušaju povrede koncepata univerzalnosti, nedjeljivosti i međuvisnosti ljudskih prava i da aktivno potiču Vijeće UN-a za ljudska prava da se na isti način bori protiv svih oblika diskriminacije bez obzira na razlog na kojem se oni temelje;
2. upozorava na to da se Vijeće UN-a za ljudska prava ne smije instrumentalizirati; naglašava važnost njegovih rezolucija po zemljama pri razmatranju teških kršenja ljudskih prava; skreće pozornost na to da je važno stanje ljudskih prava ocjenjivati objektivno, transparentno, neselektivno, konstruktivno, bez konflikta, na temelju pouzdanih informacija dobivenih u interaktivnom dijalogu i uz univerzalno sudjelovanje i

- jednake uvjete postupanja u svim državama; poziva države članice da aktivno sudjeluju u provedbi tih dogovorenih načela o Vijeću UN-a za ljudska prava;
3. naglašava važnost toga da se protiv temeljnih uzroka političke nestabilnosti u nekim zemljama bori politikama razvoja u skladu s Milenijskim ciljevima za razvoj i drugim društveno-gospodarskim, političkim i kulturnim mjerama koje bi mogle stvoriti okolinu pogodnu za sprečavanje obnavljanja konflikata, a radi suzbijanja siromaštva, ohrabrivanja ekonomskog, društvenog i kulturnog razvoja, stvaranja institucionalnih i administrativnih kapaciteta, poboljšanja kvalitete života stanovništva i jačanja vladavine prava isključivo mirnim sredstvima;
 4. prima na znanje popis kandidata koji će savjetodavna skupina podnijeti za osamnaest mandata u Vijeću za ljudska prava i pozdravlja prioritete Vijeća u raznim područjima rada, a to su: učinci vanjskog duga i s njime povezane međunarodne financijske obveze država u vezi s punom provedbom svih ljudskih prava, posebno ekonomskih, socijalnih i kulturnih; ljudska prava i vrlo veliko siromaštvo; prikladni smještaj kao element prava na zadovoljavajući životni standard i pravo na nediskriminaciju u tom pogledu; suvremeni oblici ropstva, uključujući njihove uzroke i posljedice; pravo na hranu; prodaja djece, dječja prostitucija i dječja pornografija; prava autohtonih naroda; stanje u pogledu ljudskih prava u Mjanmaru/Burmi; stanje u pogledu ljudskih prava na palestinskim teritorijima okupiranim od 1967.; situacija u vezi s borcima za ljudska prava; stanje u pogledu ljudskih prava u Somaliji; promicanje ostvarivanja svih ljudskih prava starijih osoba; stanje u pogledu ljudskih prava u Srednjoafričkoj Republici; arbitratarno oduzimanje slobode; prisilni ili nedobrovoljni nestanci; upotreba plaćenika kao sredstvo kršenja ljudskih prava i sprečavanja ostvarenja prava naroda na samoodređenje; pitanje diskriminacije žena u zakonodavstvu i u praksi;
 5. isto tako pozdravlja odabir i imenovanje petoro neovisnih stručnjaka iz mehanizma stručnjaka za prava autohtonih naroda;
 6. traži od Vijeća UN-a za ljudska prava da odmah ispunи poziv visoke povjerenice za ljudska prava Navi Pillay i proveđe neovisnu međunarodnu istragu o ubojstvima radnika u naftnoj industriji budući da se situacija u pogledu ljudskih prava u Kazahstanu (koji je jedan od 47 članova Vijeća UN-a za ljudska prava) još pogoršala nakon grube represije snaga reda 16. prosinca 2011. u Žanaozenu protiv mirnih prosvjednika i radnika u naftnoj industriji, njihovih obitelji i onih koji su im pružali potporu, a u kojoj je prema službenim podacima poginulo 15 osoba, dok ih je više od 100 ranjeno; traži od Kazahstana da kao član Vijeća UN-a za ljudska prava jamči ljudska prava, da ukine članak 164. svog Kaznenog zakona o „poticanju na socijalni razdor” i da prestane s represijom i nametanjem administrativnih opterećenja neovisnim medijima, da osloboди političke zatvorenike, što podrazumijeva i odvjetnika boraca za ljudska brava Vadima Kuramšina, sindikalnu aktivistku Rozu Tuletaevu, političkog oporbenjaka Vladimira Kozlova i da prekine sa svim zahtjevima za izručenje političkih protivnika;

Godišnje izvješće visoke povjerenice Ujedinjenih naroda za ljudska prava i izvješća Visokog povjerenstva i glavnog tajnika

7. pozdravlja činjenicu da Vijeće razmatra izvješće visoke povjerenice o pitanju ljudskih prava na Cipru; ponovno osuđuje stalna kršenja ljudskih prava uzrokovana trajnom okupacijom 37 % teritorija Republike Cipar i postojano kršenje međunarodnog humanitarnog prava tijekom četrdeset godina koje Turska provodi protiv ciparskih Grka i ciparskih Turaka; posebno izražava zabrinutost zbog položaja izbjeglica, osoba u enklavama i bližnjih nestalih osoba; osuđuje onemogućavanje pristupa nekretninama i njihovog korištenja; osuđuje činjenicu da je Turska ciparskim Turcima nametnula mjeru štednje u zonama pod svojom vojnom kontrolom što predstavlja kršenje temeljnih ekonomskih i socijalnih prava; traži od izaslanstva Unije i njezinih država članica da osude navedena stalna kršenja i prisustvo turskih trupa i doseljenika, da pozovu na trenutačni prekid okupacije ciparskog teritorija od strane turske vojske te politike čiji je cilj promjena demografskog sastava Republike Cipar; naglašava da ta kršenja predstavljaju ratni zločin; traži od Turske da odobri pristup svim vojnim zonama i arhivama o borbama kako bi se moglo pristupiti provjerama povezanim s nestalim osobama;
8. podsjeća da je Vijeće UN-a za ljudska prava nekoliko puta zatražilo cjelovitu i transparentnu istragu o navodima ratnih zločina na Šri Lanki, no do sada vlada Šri Lanke nije pokazala nikakav znak da će udovoljiti tom zahtjevu; ponovo osuđuje mučna ubojstva civila (do 70 000 osoba), poglavito govornika tamilskog jezika, koje je pogubila vojska Šri Lanke u posljednjim tjednima građanskog rata na Šri Lanki; podržava kritike visoke povjerenice Ujedinjenih naroda za ljudska prava Navi Pillay u vezi s neuspjehom vlade Šri Lanke da istraži navodne ratne zločine; izrazito je zabrinut zbog trajnog nekažnjavanja koje vlada na Šri Lanki; zahtjeva od Vijeća UN-a za ljudska prava da na 25. sjednici pokrene nezavisnu međunarodnu istragu o ratnim zločinima, no da bi taj zahtjev bio u potpunosti nezavisan, uvjerljiv i transparentan, smatra da je nužno uključiti sindikate i organizacije za ljudska prava te podastrijeti činjenice svim žrtvama sukoba i njihovim obiteljima; iznimno je zabrinut zbog sve veće militarizacije društva Šri Lanke, posebno na sjeveru i istoku otoka, te traži trenutno okončanje vojnog oduzimanja zemlje i povlačenje vojske s tog dijela otoka; podržava pravo naroda Tamil na samoodređenje;
9. pozdravlja prve zaključke o Španjolskoj posebnog izvjestitelja Ujedinjenih naroda za promicanje istine, pravde, naknade štete i jamstava za neponavljanje, kao prve aktivnosti potpore visoke povjerenice za ljudska prava u korist žrtava španjolske diktature; traži od španjolske vlade da bez odgode provede preporuke posebnog izvjestitelja i ukine Zakon o amnestiji iz 1977. te da pokaže svoju odgovornost prema žrtvama španjolskog građanskog rata i diktature uz jamstvo istine i demokratskog sjećanja vlastitog naroda;

Promicanje i zaštita svih ljudskih, građanskih, političkih, gospodarskih, socijalnih i kulturnih prava, uključujući pravo na razvoj

Gospodarska, socijalna i kulturna prava

10. pozdravlja važnost koju je na 25. sjednici Vijeće UN-a za ljudska prava dalo promicanju i zaštiti gospodarskih i socijalnih prava te pitanju međusobne povezanosti s ljudskim

pravima; ponovo naglašava potrebu jednakog pristupa gospodarskim, socijalnim, kulturnim, građanskim i političkim pravima; ustraje na činjenici da su glavni izazovi visoka stopa nezaposlenosti, povećanje siromaštva i socijalna isključenost, sve teži pristup financijski prihvatljivim javnim uslugama na području zdravstva, obrazovanja, stanovanja, prijevoza i kulture te pad kvalitete tih usluga; ističe da su privatizacija i liberalizacija doprinijele lošijem pristupu nekim od tih prava, da je to potrebno promijeniti te da su bolja raspodjela bogatstva, prikladne plaće i kvalitetna radna mjesta važni načini rješavanja tih problema; zaključuje također da su mjere štednje koje su uvele države članice Unije, ali i druge zemlje, također pod pritiscima Unije, samo istaknule nejednakosti i siromaštvo;

11. naglašava da je 2013. 10 % najbogatijeg stanovništva svijeta raspolagalo s 86 % svjetskog bogatstva (prema izvješću Global Wealth Report iz 2013.), da je kriza potvrdila opasnosti sadašnjeg gospodarskog i političkog sustava te da je povećala društvene nejednakosti, koje su već bile velike, u korist najviših prihoda, koju su strahovito porasli u odnosu na prosječne prihode; smatra da bi pitanje raspodjele bogatstva u svijetu trebao biti apsolutni prioritet 25. sjednice Vijeća UN-a za ljudska prava jer to predstavlja glavnu prepreku ostvarivanju gospodarskih i socijalnih prava te da bi izaslanstvo Unije i njezine države članice trebali poduzeti sve potrebne mjere kako bi ostvarili taj cilj;
12. pozdravlja važnost koja se pridaje „stanovanju kao dijelu prava na primjeren životni standard”; poziva izaslanstvo Unije i njezine države članice da promiču pristup kvalitetnom stanovanju za sve, bez diskriminacije, kao temeljnom pravu te da ocijene pitanje pristupa stanovanju unutar Unije (posebno nakon početka krize i uvodenja mjera štednje) kako bi se uključili u rješavanje tog endemskog problema koji se posljednjih godina pogoršao; potvrđuje nadalje potrebu preuzimanja praznih stambenih prostora te prestanak deložacija kao načina rješavanja trenutne krize u nekim državama članicama;
13. pozdravlja također izvješće o „*pravu na hranu*” te produženje mandata posebnog izvjestitelja za još tri godine kako bi nastavio raditi na rješavanju posljedica svjetske krize hrane na ostvarivanje tog prava; naglašava da bi države članice Ujedinjenih naroda trebale dodatno promicati pristup prirodnim i osnovnim resursima, pristup zemlji te prehrambenu suverenost i sigurnost kao načine smanjivanja siromaštva i nezaposlenosti; žali zbog velikog broja osoba koje nemaju pristup određenim resursima ili su ga izgubile, uključujući temeljna dobra kao što je voda, zbog monopolizacije tih resursa u strane poduzeća ili privatnih subjekata koji mogu čak uživati potporu političkih vlasti tih država, što naravno uzrokuje nestaćicu hrane i povećanje cijena živežnih namirnica; traži stoga od izaslanstva Europske unije i država članica da poduzmu potrebne mjere da se okonča monopolizacija resursa, posebno zemlje, i to posebice od strane europskih poduzeća, te da na međunarodnim i regionalnim forumima (Svjetska banka, Svjetska trgovinska organizacija, UNCTAD, MMF, OECD itd.) promiču prijedloge za priznavanje temeljnih javnih dobara i njihovo upisivanje u posebnu konvenciju UN-a; traži također od Unije i njezinih država članica da podrže rezoluciju Opće skupštine Ujedinjenih naroda br. 64/292 od 28. srpnja 2010. o vodi kao temeljnom pravu te da učine sve kako bi se ona provela i bila obvezujuća;
14. naglašava činjenicu da politike Unije o migraciji kao i potpora nedemokratskim režimima pod izgovorom „dobrog upravljanja” i isključivo ekonomskih sporazuma o partnerstvu

štete ljudskim pravima i vjerodostojnosti same Unije na međunarodnom planu; poziva još jednom države članice Europske unije da u sve međunarodne sporazume, bez obzira na njihovu vrstu, unesu klauzule o demokraciji i ljudskim pravima te da jamče poštovanje ljudskih prava u svojim unutarnjim i vanjskim politikama jer bi inače oslabio položaj Unije u sklopu Vijeća UN-a za ljudska prava i u sklopu svih drugih međunarodnih foruma koji se bave pitanjem ljudskih prava;

15. naglašava važnost točke o „*učincima vanjskog duga i drugih povezanih međunarodnih financijskih obveza država na potpuno ostvarivanje ljudskih prava*” i zabrinut je zbog činjenice da plaćanje „*kamata na dug*” većini država danas predstavlja problem i služi kao izgovor za provođenje mjera štednje koje se nazivaju „*strukturalni planovi za prilagodbu*”; ponavlja svoje stajalište, posebno u kontekstu ekonomske i socijalne krize, u korist otpisa duga zemljama trećeg svijeta, no i zemljama (posebno državama članicama Unije) koje su u najvećim problemima, kako bi se izbjeglo pogoršanje krize i jamčilo učinkovito uživanje gospodarskih, socijalnih i kulturnih prava;
16. smatra da s obzirom na svoje odgovornosti i odgovornosti nekih država članica u gospodarskoj, društvenoj i političkoj situaciji koja je dovela do narodnih ustanaka u državama tzv. „arapskog proljeća”, Europska unija ima obvezu pomoći institucijama tih država u obavljanju revizije njihovih potraživanja, a naročito europskih potraživanja, kako bi se utvrdio njihov nezakonito iskorišten dio od kojeg stanovništvo nije imalo koristi, te mora učiniti sve da bi se omogućilo brzo poništavanje tih nezakonitih dugova; ponovno potiče Uniju i njezine države članice da ulažu dodatne znatne napore u olakšavanje povrata imovine u razumnom roku koju su bivši režimi otuđili narodu država arapskog proljeća; izražava zabrinutost zbog toga što se u partnerstvu nastavljaju koristiti jednakе smjernice kao i u prethodno vođenim raspravama;

Gradanska i politička prava

17. pozdravlja pažnju koja se poklanja pitanju „*ljudskih prava i proizvoljnog uskraćivanja državljanstva*”; traži od izaslanstva Unije i država članica koje su zastupljene u Vijeću UN-a za ljudska prava da se pozabave tim pitanjem te da ga prošire na pitanje uređivanja statusa migranata i uskraćivanja boravišnih dozvola tim osobama; traži također da Unija i njezine države članice istraže broj slučajeva na koje se taj problem odnosi unutar Unije te da odlučno rade na okončanju tog problema;
18. poziva sve države da se bore protiv mučenja, uključujući na teritoriju država članica; traži od izaslanstva Unije i njezinih država članica da u raspravu o mučenjima te neljudskim i ponižavajućim kaznama i postupanjima uključe pitanje zabrane trgovine proizvodima koji se mogu koristiti za mučenja, unutar i izvan Europske unije;
19. naglašava važnost nastavka rada na svjetskoj praksi posebice u vezi s tajnim pritvaranjem u sklopu borbe protiv terorizma; poziva države članice Europske unije da osiguraju odgovarajuće praćenje postojećih izvješća u skladu sa stajalištima koja je Europski parlament na tu temu prethodno usvojio, posebno u svojim rezolucijama o CIA-inom korištenju europskih zemalja za prijevoz, nezakonito pritvaranje i mučenje zatvorenika;

20. poziva izaslanstvo Unije i njezine države članice da još jednom potvrde svoj stav protiv smrte kazne s ciljem njezinog potpunog ukidanja te za uvođenje trenutnog moratorija u zemljama u kojima je još na snazi; zabrinut je zbog broja zemalja koje su ukinule smrtnu kaznu i ponovo počele provoditi pogubljenja;
21. uzima u obzir izvješće o *slobodi vjeroispovijedi i uvjerenja* te podsjeća da ono jednako podrazumijeva pravo da osoba vjeruje ili ne vjeruje kao i pravo promicanja vjerskih uvjerenja i promjene uvjerenja; naglašava ponovo svoju predanost sekularizmu kao temeljnoj osobini država i nekih kultura, koja se očituje kao strogo odvajanje političkih i vjerskih ovlasti, što podrazumijeva odbijanje svakog vjerskog uplitanja u rad vlade te svakog političkog uplitanja u vjerska pitanja, osim u slučajevima održavanja sigurnosti i javnog reda (uključujući i poštovanje slobode drugoga), te koja svima (vjernicima, agnosticima ili ateistima) jamči jednaku slobodu svijesti kao i javno izražavanje uvjerenja;

Prava naroda, skupina i pojedinaca

22. još jednom ističe neotuđivo pravo naroda na samoodređenje i na izbor političkog, gospodarskog i društvenog opredjeljenja bez vanjskog uplitanja; traži da Europska unija i države članice na 25. sjednici Vijeća UN-a za ljudska prava odlučno podrže to pravo u ime aktualnih politika;
23. izražava svoju zabrinutost zbog narušavanja stanja boraca za ljudska prava, militanata, organizacija i institucija za ljudska prava kao i novinara, u različitim oblicima i na različitim razinama u cijelom svijetu, uključujući i unutar Unije;
24. svjestan je važnosti koja je na spomenutoj 25. sjednici posvećena pravima djeteta i volje da se nakon donošenja rezolucije 7/29 barem jedan dan godišnje posveti tim pitanjima te pozdravlja produženje mandata za tri godine posebnom izvjestitelju za pitanja prodaje djece, prostitucije i dječje pornografije; također pozdravlja obnovu mandata na razdoblje od tri godine posebnom predstavniku glavnog tajnika zaduženog za pitanja nasilja protiv djece;
25. poziva Uniju i države članice da prvenstveno poduzmu konkretnе mjere Vijeća UN-a za ljudska prava kojima je cilj okončati kršenja ljudskih prava civila, a posebno žena i djece u ratnim sukobima i nasilnim konfliktima; posebno poziva na provedbu prioritetnih mjeru kako bi se obustavilo vojačenje djece i osigurala njihova zaštita;

Međuvisnost ljudskih prava i tematskih pitanja vezanih uz ljudska prava

26. pozdravlja posebnu pažnju koja je posvećena pitanju *Uloge javne službe kao bitnog elementa dobrog upravljanja i promicanju i zaštiti ljudskih prava*; smatra vrlo zabrinjavajućom tendenciju liberalizacije u nekim zemljama, osobito Unije, pod izlikom „dobrog upravljanja“ ili mjera štednje; i dalje smatra da su takve politike u suprotnosti s temeljnim pravima kao što su pristup obrazovanju, zapošljavanju, zdravstvenoj skrbi, prijevozu, smještaju, socijalnoj sigurnosti (uključujući i mirovinama) ili uslugama poput

- opskrbe plinom, strujom, hranom itd; stoga zahtijeva od izaslanstva Unije i država članica da odlučno djeluju kako bi u skladu s aktualnim politikama jamčile ta prava razvijajući javne usluge dostupne svima;
27. pozdravlja pažnju posvećenu sprječavanju genocida te smatra da će se ono moći ostvariti samo ako se rasvjetli odgovornost za prošle slučajeve genocida;
 28. smatra da je izvješće o ljudskim pravima i okolišu iznimno važno jer je ono bitno povezano s pravima čovjeka da raspolaže prirodnim resursima, svojom zemljom i održivim ekološkim sustavom; stoga smatra ključnim da svi ratificiraju i provedu Protokol iz Kyota, kao i ostale međunarodne konvencije koje omogućuju stvarno uživanje tih prava;
 29. izražava ozbiljnu zabrinutost zbog narušavanja ljudskih prava i javnih sloboda pod izgovorom borbe protiv terorizma i u sve većoj mjeri kriminala širokih razmjera, a da ti pojmovi nisu jasno definirani i to unutar Unije ili putem posebnih sporazuma s određenim državama gdje se ne primjenjuju norme za ljudska prava; posebno je zabrinut zbog kršenja normi u vezi sa zaštitom podataka i poštovanjem privatnog života;
 30. izražava žaljenje zbog toga što međunarodna zajednica još uvijek nije započela pregovore za zaključenje međunarodnog sporazuma o zaštiti osobnih podataka kojem kao primjer može poslužiti 108. konvencija Vijeća Europe; poziva izaslanstvo Unije i države članice da rade na izradi takvog okvira u suradnji sa svojim međunarodnim partnerima;

31. optužuje snažno pribjegavanje vojnim ili privatnim zaštitarskim službama zbog tzv. sigurnosne politike u slučajevima isključive nadležnosti država te zahtijeva od Europske unije i država članica da pojačaju svoje napore kako bi okončale takve prakse; smatra da vojne i privatne zaštitarske službe moraju uz odgovornost država u tom području primijeniti norme po pitanju ljudskih prava, posebno s obzirom na zaštitu podataka i poštovanje privatnog života; smatra da kad god je riječ o prijenosu djelatnosti javne službe, države kao i službe moraju biti odgovorne za kršenja ljudskih prava i prava čovječnosti koja počine djelatnici te službe;

Stanje ljudskih prava koje zahtijeva pažnju Vijeća

32. primjećuje odluku Vijeća da produži mandat nezavisnom međunarodnom istražnom odboru za Siriju Arapsku Republiku, donesenu u skladu s rezolucijom S-17/1 za istrage svih navodnih kršenja međunarodnog prava i ljudskih prava počinjenih u toj zemlji od ožujka 2011. te zahtijeva od odbora da nastavi s radom; žestoko osuđuje upotrebu kemijskog oružja u borbi protiv sirijskog naroda; izražava žaljenje zbog neuspjeha drugog kruga ženevskih pregovora; naglašava da budućnost Sirije mora počivati čvrsto u rukama sirijskog naroda; podržava političko rješenje sukoba, koje je prihvatio narod Sirije, bez ikakvog stranog uplitanja koje omogućuje uključiv nacionalni dijalog čiji je cilj odgovoriti na legitimne težnje i zaokupljenost sirijskog naroda s obzirom na političke i demokratske promjene;

33. primjećuje da se stanje ljudskih prava u Iranu i dalje pogoršava; primjećuje stalnu upotrebu sile protiv mirnih prosvjednika i disidenata (uključujući studente, profesore, borce za ljudska prava), boraca za prava žena, pravnika, novinara, blogera i vjernika u toj zemlji; ističe ključnu ulogu međunarodne zajednice u jamčenju mira; izražava veliku zabrinutost zbog stalnog pogoršanja ljudskih prava u Iranu, rastućeg broja političkih zatvorenika i neistomišljenika, sve većeg broja pogubljenja uključujući maloljetnika, mučenja, nejednakih postupaka i pretjeranih iznosa jamčevine, ozbiljnih gušenja slobode informiranja, izražavanja, okupljanja, vjeroispovijedi, obrazovanja i kretanja; pozdravlja odluku Vijeća da produži mandat posebnom izvjestitelju za stanje ljudskih prava u Islamskoj Republici Iranu na razdoblje od godinu dana;
34. prepoznaće ustrajnost političkih i građanskih reformi prava koje su se dogodile u Mjanmaru/Burmi, ali ponovno potiče vlasti da pojačaju svoje napore, posebno oslobođenje političkih zatvorenika te da se hitno bore protiv nasilja unutar zajednice; izražava duboku zabrinutost zbog nasilja u državi Rakhine koje je posljedica prijašnjih političkih diskriminacija protiv Rohingyasa; pozdravlja produženje mandata posebnom izvjestitelju za stanje ljudskih prava u Mjanmaru/Burmi za još jednu godinu;
35. žali zbog toga što stanje u Latinskoj Americi, posebno u Hondurasu i Paragvaju, nije uključeno u ovu raspravu; zahtijeva da se u te dvije zemlje prati stvarno stanje ljudskih prava nakon državnih udara te da se učini sve kako bi se ponovno uspostavile demokracija i pravna država; traži da izaslanstvo Unije i države članice osude državne udare, da ne priznaju „de facto“ vlade te da zahtijevaju suđenja odgovornima; isto tako zahtijeva istragu o pokušajima državnog udara u drugim zemljama Latinske Amerike (npr. Ekvadoru ili Venezueli) te preuzimanje svačije odgovornosti, uključujući i trećih država;
36. primjećuje da je Kolumbija i dalje jedna od najopasnijih država na svijetu što se tiče provedbe sindikalnih i političkih aktivnosti te da kršenja ljudskih prava studenata, miltanata oporbenih stranaka, seljaka, žena i djece, gotovo u potpunosti ostaju nekažnjena; stoga se protivi ratifikaciji sporazuma o slobodnoj razmjeni s tom državom; snažno optužuje činjenicu da su obavještajne službe (DAS), koje izravno ovise o predsjedniku republike, sustavno prisluškivale i provodile nezakonite radnje kako bi diskreditirale visoke suce, oporbene parlamentarne zastupnike i borce za ljudska prava; podsjeća također da su tim radnjama bili izloženi i pododbor za ljudska prava Europskog parlamenta, osobe s boravištem u Europi i nevladine organizacije; zahtijeva da ova ozbiljna kaznena djela ne ostanu nekažnjena; zahtijeva od Europske unije da u slučaju Kolumbije primijeni preporuke izvešća Odbora protiv mučenja;
37. također žali zbog toga što pitanje ljudskih prava u Turskoj nije bilo uvršteno u dnevni red; osobito je zabrinut zbog pogoršanja demokratskog stanja u toj državi te porasta represije protiv demokrata, izabranih političara i političkih miltanata, sindikalista, novinara, boraca za ljudska prava ili umjetnika; utvrđuje da je ta represija posebno usmjerena protiv Kurda; zahtijeva od izaslanstva Unije da se pobrine da se o tome raspravlja na 25. sjednici Vijeća za ljudska prava te da se jasno podrže ponovne rasprave o mirovnom postupku;

Stanje ljudskih prava u Palestini te u drugim okupiranim arapskim područjima

38. pozdravlja činjenicu da je posebna pažnja na spomenutoj 25. sjednici Vijeća za ljudska prava posvećena stanju ljudskih prava u Palestini i ostalim okupiranim arapskim područjima, posebno pravu palestinskog naroda na samoodređenje te osnivanje nezavisne i održive države s granicama iz 1967.; snažno podržava izaslanstvo Unije u osudi svakog oblika kolonijalizma, posebno u Palestini, kako na Zapadnoj obali tako i u Istočnom Jeruzalemu;
39. osuđuje stalnu politiku širenja kolonija i okupacije koju Izrael provodi na Zapadnoj obali i Istočnom Jeruzalemu, kojom se krši međunarodno pravo; žestoko osuđuje plan Prawer osmišljen kako bi se protjeralo beduinske zajednice sa zemlje njihovih predaka u Negevu, kao i politiku preseljavanja koju Izrael provodi protiv Beduina; naglašava da ta politika predstavlja monopolizaciju palestinske zemlje, lišenje korištenja poljoprivrednog zemljišta i uništenje zajednica; osuđuje takvu politiku čiji je cilj uništiti mogućnost postojanja palestinske države s Istočnim Jeruzalemom kao glavnim gradom, sukladno rezolucijama organizacije UN-a; traži da izaslanstva država članica i Unije bez odgode osude takvu politiku Izraela, da zahtijevaju njezin trenutni prekid te da u tu svrhu poduzmu sve potrebne mjere;
40. podsjeća na važnost izvješća Ujedinjenih naroda o stanju ljudskih prava na palestinskim područjima u kojem se osuđuje činjenica prema kojoj se čini da „politika Izraela na Zapadnoj obali i pojasu Gaze vodi prema *apartheidu*, zbog sustavnog ugnjetavanja palestinskog naroda i „*de facto*“ izvlaštenja njihove zemlje”, kršenja temeljnih prava Palestinaca od strane izraelskih snaga kao i etničkog čišćenja u Istočnom Jeruzalemu, s namjerom izraelskih vlasti da grad Jeruzalem obrate na židovstvo kako bi si ga prisvojili; naglašava da nakon šest godina istrage na terenu, istražitelj Richard Falk iznosi uznemiravajuće tvrdnje o stanju Palestinaca i snažno osuđuje izraelsku okupaciju; naglašava da kao rješenje, kako bi državu kaznio zbog njezina djelovanja, predlaže bojkot proizvoda;
41. pozdravlja objavljivanje izvješća organizacije Amnesty International u kojemu se osuđuje nasilje počinjeno nad izraelskim vojnicima na Zapadnoj obali i koje podsjeća na okrutnu izraelsku okupaciju palestinskih teritorija; naglašava da se, prema brojnim izvješćima, postupanje izraelske vojske prema Palestincima može okvalificirati kao ratni zločin; osuđuje suradnju predstavnika medicinske struke s izraelskom vojskom u lošem postupanju prema palestinskim zatvorenicima;
42. osuđuje položaj palestinskih zatvorenika u izraelskim zatvorima; zahtijeva od Države Izrael da smjesta okonča praksu masovnog zatvaranja, administrativno pritvaranje, transfere političkih zatvorenika izvan okupiranih teritorija čime im se uskraćuju posjeti obitelji, loše postupanje i mučenje, uskraćivanje odgovarajućeg i prilagođenog medicinskog liječenja, što predstavlja očita kršenja međunarodnog prava; ponavlja svoju osudu svih oblika mučenja i lošeg postupanja; od Izraela traži da smjesta zajamči svoju usklađenost s Konvencijom Ujedinjenih naroda protiv mučenja, čiji je ta država potpisnik; osuđuje pritvaranje i loše postupanje prema djeci te zahtijeva trenutno oslobađanje zatvorenih žena i djece;

43. osuđuje položaj palestinskih zatvorenika; traži njihovo oslobođanje i podsjeća na svoju rezoluciju od 14. ožujka 2013. u kojoj je pozvao izraelsku Vladu na poštovanje prava palestinskih zatvorenika i na zaštitu njihovog zdravlja i života; zabrinut je za sudbinu palestinskih zatvorenika kojima je izrečena zatvorska kazna bez podizanja optužnice; ističe da se protiv tih zatvorenika treba podići optužnica i da im se treba suditi te da u tom kontekstu trebaju imati pravo na sudska jamstva, u skladu s međunarodnim normama, ili ih se treba brzo oslobođiti; izražava veliku zabrinutost zbog položaja i zdravlja palestinskih zatvorenika koji provode dugotrajni štrajk glađu; poziva Izrael da tim zatvorenicima omogući neograničeni pristup odgovarajućoj medicinskoj njezi;
44. zahtijeva uvođenje embarga na oružje za Državu Izrael uzimajući u obzir kršenja ljudskih prava koja se provode u toj državi; zahtijeva od Unije i svih država članica da prekinu svaku suradnju s Izraelom u okviru Europske obrambene agencije i programa Obzor 2020.;
45. posebno je zabrinut zbog položaja palestinskih izbjeglica opkoljenih u kampu Yarmouk i drugim kampovima u Siriji te zahtijeva da sve strane ukinu opsadu i omoguće slobodan pristup humanitarnoj pomoći i slobodno kretanje stanovništva;
46. smatra da je sukob u Zapadnoj Sahari pitanje dekolonizacije; tvrdi da prema međunarodnom pravu Kraljevina Maroko nema nikakvu suverenost nad Zapadnom Saharom i stoga se smatra okupacijskom silom; osuđuje ustrajno kršenje ljudskih prava naroda Sahravi; poziva na zaštitu temeljnih prava naroda Zapadne Sahare, uključujući slobodu udruživanja, slobodu izražavanja i pravo na prosvjedovanje; zahtijeva trenutačno oslobođanje svih političkih zatvorenika koji su pripadnici naroda Sahravi; naglašava potrebu za međunarodnim nadzorom stanja ljudskih prava u Zapadnoj Sahari; traži od Maroka i Fronte Polisario da nastave pregovore za mirno i trajno rješenje sukoba u toj regiji te ponovno ističe pravo naroda Sahravi na samoodređenje o kojem bi se trebalo odlučiti na demokratskom referendumu, u skladu s rezolucijama 34/37 i 35/19 Ujedinjenih naroda;

Rasizam, rasistička diskriminacija, ksenofobija i netrpeljivost koje su povezane s rasizmom – daljnji koraci i primjena deklaracije i akcijskog programa iz Durbana

47. osuđuje rasističko, antisemitsko, homofobno, ksenofobno nasilje te nasilje prema migrantima, koja su u određenim državama članicama dosegnula alarmantne razine zbog nedostatka čvrstih mjera vlasti; zabrinut je zbog sve prisutnijeg govora mržnje i stigmatizacije usmjerjenih na manjine i određene skupine ljudi, kao i zbog njihovog sve većeg utjecaja u medijima i brojnim političkim pokretima i strankama stoga što ih izriču osobe na najvišem stupnju političke odgovornosti u određenim državama članicama i što rezultiraju u ograničavajućem zakonodavstvu;
48. žali što se tijekom te konferencije neće posvetiti pažnja diskriminaciji žena; naglašava da univerzalni pristup zdravlju i reproduktivnoj njezi i dalje trebaju biti politički prioritet, uključujući i slobodan pristup spolnom obrazovanju, kontracepcijskim metodama i pravu na pobačaj; naglašava da iskorjenjivanje nasilja prema ženama i djevojčicama, kao i

borba protiv seksualnog iskorištavanja i trgovanja ljudima treba biti prioritet koji treba težiti jednakosti žena i muškaraca; od Vijeća UN-a za ljudska prava i međunarodne zajednice stoga zahtijeva da provedu procese ICPD+20, Peking+20 i Rio+20; jednako tako naglašava da je za države članice Unije važno primijeniti preporuke Vijeća UN-a za ljudska prava iz 2002. o međunarodnoj zaštiti u vezi s progonom povezanim sa spolom, posebno u okviru imigracijske politike;

49. žali, isto tako, što se na konferenciji pažnja neće posvetiti pitanjima u vezi s pravima LGBTI osoba; osuđuje nasilje i diskriminaciju prema LGBTI osobama u svijetu; osobito osuđuje prisilnu sterilizaciju transrodnih osoba koja je prisutna u više država, uključujući Europsku uniju, i poziva na trenutačno okončanje tog oblika kršenja ljudskih prava; poziva međunarodnu zajednicu da razmotri načine prilagodbe svojeg obiteljskog prava razvoju načina i oblika obitelji danas, uključujući mogućnost sklapanja zajednice i posvajanja za osobe istoga spola; naglašava da su lezbijke često žrtve višestruke diskriminacije (kao žene i lezbijke) i da se mjere u cilju jednakosti LGBTI osoba trebaju provoditi istodobno s mjerama za jednakost žena i djevojčica kako bi se ostvarile jednakost i nediskriminacija;

Tehnička pomoć i jačanje kapaciteta

50. prima na znanje točku o tehničkoj suradnji na području ljudskih prava u Afganistanu; poziva izaslanstvo Unije i njezinih država članica da osude činjenicu da okupacija Afganistana od strane NATO-a nije poboljšala stanje ljudskih prava u toj državi; od Vijeća UN-a za ljudska prava traži da uloži napore za osnivanje istražne komisije pod pokroviteljstvom UN-a i pravnog procesa za ratne zločine u okviru nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda, te za zlodjela i ubojstva civila počinjena u Iraku i Afganistanu;
51. osuđuje, isto tako, oružanu intervenciju u Libiji pod okriljem NATO-a i naglašava da se čini da se stanje nije stabiliziralo, već, naprotiv, pogoršalo od „službenog“ završetka rata, što je dovelo do podjele države, nesposobnosti vlasti da sprječi nasilje, porasta rasističkih zločina i odsustva pravde i demokracije; izražava želju da Vijeće UN-a za ljudska prava provede neovisnu i nepristranu istragu o stanju ljudskih prava u Libiji, rasvjetljavajući odgovornost svih sila koje su sudjelovale u sukobu; zahtijeva trenutni prekid suradnje između misije Eubam za pomoć u kontroli granica i libijskih vlasti, koja podrazumijeva vojnu i policijsku silu i stavlja im na raspolaganje visokotehnološku opremu kako bi sprječile svaki odlazak migranata i izbjeglica u državi kojoj prijeti opće stanje gerile i u kojoj nije osigurana zaštita prava migranata i izbjeglica; zahtijeva hitno poduzimanje koordiniranih mjera podrške civilnog društva i vlasti kojima će se zalagati za uspostavu nacionalnog sustava azila i prihvata migranata, a kojim će se poštovati prava tražitelja azila, izbjeglica i migranata;
52. žali što su se od početka francuske intervencije u prosincu 2013. humanitarna situacije i stanje ljudskih prava u Srednjoafričkoj Republici pogoršali; osuđuje bezbrojne primjere okrutnosti prema cjelokupnom stanovništvu, posebno ženama i djeci; žali zbog raseljavanja stanovništva i loših sanitarnih uvjeta; poziva međunarodnu zajednicu i

- donatore da daju veći doprinos u humanitarnoj pomoći; od nove predsjednice države u tranziciji Catherine Samba-Panza i od prijelazne vlasti traži da poduzmu sve što je u njihovoј moći kako bi se prekinulo nasilje i smirile napetosti prije nego što se sukob pretvori u genocid;
- 53 uzima u obzir točku o pomoći Obali Bjelokosti; isto tako smatra da se na objektivan i nepristran način mora ocijeniti razvoj na području ljudskih prava u toj državi, posebno nakon francuske okupacije;
54. pozdravlja činjenicu da će se tijekom te 25. sjednice Vijeća za ljudska prava posebna pozornost posvetiti Haitiju; izražava žaljenje zbog još uvijek dramatične humanitarne situacije u toj državi i činjenice da šteta prouzročena uraganima 2012. još uvijek nije uklonjena; naglašava da je ekstremno siromaštvo u državi pogoršalo razorne učinke prirodnih katastrofa uzrokujući najtežu humanitarnu krizu u posljednjih nekoliko desetljeća; ponovno osuđuje dug i ogromno zaduživanje koje su toj državi nametnule Francuska i međunarodne institucije (među kojima je na prvome mjestu Međunarodni monetarni fond), a koje je krivo za spori razvoj; pozdravlja međunarodnu solidarnost u pomoći Haitiju, ponajprije regionalnu solidarnost, posebno Kube koja je poslala liječnike i specijalizirano osoblje koje je liječilo desetke tisuća oboljelih od kolere, financijsku potporu u okviru Humanitarnog fonda Bolivarske Alijanse Naroda Amerike (ALBA) za Haiti, nastavak energetske potpore preko Petrocaribea i stvaranje posebnog plana za izravnu opskrbu gorivom vozila humanitarne pomoći, poljoprivredne inicijative za opskrbu hranom i planove proizvodnje, kao i kampanje za ponovno pošumljavanje; zahtijeva pokretanje istrage u vezi s činjenicom da neka pomoći, posebno iz Europske unije, možda nikada ni nije stigla na Haiti, kao i istrage o učinkovitosti mreže za dijeljenje pomoći; zahtijeva da se izračuna ukupni iznos stvarno dodijeljene pomoći;
55. prima na znanje odluku Vijeća za ljudska prava da se na godinu dana uvede mandat neovisnog stručnjaka za stanje ljudskih prava u Maliju, kako bi se malijskoj Vladi pomoglo u mjerama promicanja i zaštite ljudskih prava, kao i zahtjev upućen tom stručnjaku da Vijeću podnese izvješće tijekom njegove 25. sjednice; zahtijeva cjelovitu procjenu zvjerstava i zločina počinjenih u Maliju od strane svih prisutnih sila; od izaslanstva Europske unije i izaslanstava država članica zahtijeva da se angažiraju u pronalaženju mirnog rješenja sukoba, umjesto jednostranih oružanih intervencija, što je bio slučaj u Maliju;
56. pozdravlja odluku Vijeća za ljudska prava da tijekom svoje 25. sjednice organizira dijalog na visokoj razini o poukama i stalnim izazovima u borbi protiv spolnog nasilja u Demokratskoj Republici Kongo kako bi se državama u kojima se odvijaju sukobi ili u kojima su sukobi završili omogućila razmjena iskustava na tom području; od Vijeća za ljudska prava zahtijeva da osudi svako nasilje i svako kršenje ljudskih prava u Demokratskoj Republici Kongo i u regiji Velikih jezera, da izrazi solidarnost sa svim stanovnicima pogodenima ratom i da od svih sila koje sudjeluju u sukobima na istoku Demokratske Republike Kongo traži da se obvezu na poštovanje ljudskih prava i međunarodnog humanitarnog prava te na prekid napada na civile;

O
O O

57. svoje izaslanstvo na 25. sjednici Vijeća UN-a za ljudska prava zadužuje da obznani zabrinutost izraženu u ovoj Rezoluciji, poziva ga da po završetku svoje misije podnese izvješće pododboru „ljudska prava” i smatra da je potrebno nastaviti slati izaslanstva Europskog parlamenta na odgovarajuće sjednice Vijeća UN-a za ljudska prava;
58. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji, Visokoj predstavnici/potpredsjednicima Komisije, vladama i parlamentima država članica, Vijeću sigurnosti Ujedinjenih naroda, glavnom tajniku Ujedinjenih naroda, predsjedniku 64. Opće skupštine Ujedinjenih naroda, predsjedniku Vijeća Ujedinjenih naroda za ljudska prava, visokoj povjerenici Ujedinjenih naroda za ljudska prava te radnoj skupini EU-Ujedinjeni narodi za ljudska prava koju je osnovao Odbor za vanjske poslove.